GIRONA NOTICIES.COM
+ Periodisme

Parlant amb grecs, a Brussel·les.

Opinió | 01/07/2009 | 10:24

Tot això és una història que els catalans podem entendre bé.

Una trobada amb funcionaris estrangers a la Comissió de Brussel•les. Dos d'ells són grecs. Estan enfadats i preocupats. En primer lloc perquè la crisi econòmica està castigant el seu país. I en segon lloc perquè tenen por que en el futur es redueixin els fons europeus d'ajuts als països del sud. I a més estan decebuts perquè diuen que la crisi agafa el seu país en condicions dolentes de productivitat i de competitivitat. I fan un discurs exaltat, victimista i acusatori contra la Comissió i sobretot contra Alemanya. Sobretot contra Alemanya perquè la Cancillera Merkel s'ha negat al fet que el seu país contribuís d'una manera molt important a crear un fons per ajudar els aturats d'alguns països de la Unió.

Doncs bé, ha calgut dir-los que no tenien raó. Per què?

Perquè han rebut molts milers de milions d'euros durant una pila d'anys, a través dels fons estructurals i de cohesió destinats a millorar la productivitat i la competitivitat de la seva economia. I també han rebut molt diner en forma de préstec de països del nord d'Europa, sobretot d'Alemanya. I no els han aprofitat bé. No han dedicat tot aquest riu de diner a invertir en sectors productius i competitius. No els han gestionat bé. Els han gastat en l'immobiliari poc o molt especulatiu, o bé en consum. I no han fet reformes de fons, ni del mercat de treball, ni fiscals ni d'eficàcia administrativa... El resultat és que avui Grècia és menys competitiva que temps enrere. Perquè mentrestant Alemanya —i el mateix podria dir-se d'algun altre país de la Unió Europea— sí que ha fet reformes socials i fiscals. El Canceller Schröder va impulsar una sèrie de reformes impopulars que varen sanejar l'economia. I la Cancellera Merkel, que preveia la crisi i mirava d'evitar que la lluita contra la crisi produís a Alemanya un dèficit massa gros, va apujar l'IVA del 15% al 18% Una mesura també impopular. I els governs alemanys varen procurar que els sous reals no s'enfilessin més del compte en un moment encara de creixement econòmic. Tot això ha produït una millora substancial de la productivitat alemanya que li permet aguantar relativament bé la crisi.

I evidentment tenir molt menys atur.

I ara, què passa? Passa que els grecs reclamen una part d'aquest estalvi alemany per amortir els efectes de la crisi en la seva economia, que pateix les conseqüències d'una política poc seriosa, poc responsable i poc previsora.

Els interlocutors de Brussel·les eren grecs. I la discussió es produïa en el marc de la política europea. Però podien haver estat espanyols o italians. I el marc hauria pogut ser no el de la Unió Europea, sinó el de l'Estat espanyol o el d'Itàlia. O el d'Irlanda. És a dir, qualsevol territori o circumstància en les quals els ajuts rebuts no s'han aplicat prou bé. Ajuts, per cert, que han estat immensos.

No s'han aplicat bé no només tècnicament, sinó sobretot des del punt de vista de la mentalitat. I el resultat és que —a Grècia i a més llocs— després d'uns anys de tenir un tracte molt preferent

cap aquests països certament han millorat el seu nivell de vida i de benestar, i de vegades molt. Però no han millorat en PIB. No en creixement, no prou en creació de riquesa, no en productivitat i competitivitat, no en capacitat de caminar sense crosses. Perquè no ha arribat la part que calia de l'ajut exterior al sector productiu i a la política de creació de riquesa. I així la bretxa entre els països més progressius i més autoexigents i els altres països s'ha reduït, de vegades molt, pel que fa a benestar i fins i tot a renda, però no pel que fa al PIB, és a dir, a la capacitat de crear riquesa. I això explica que alguns països receptors d'ajut no acabin de poder progressar prou. Que sempre depenguin de la subvenció, dels fons d'ajuda o de la solidaritat permanent.

Però això explica també la reacció d'Alemanya i de la Sra. Merkel. Ve a dir «nosaltres hem fet reformes, nosaltres hem estalviat, nosaltres hem apujat l'IVA, hem mantingut una moderació salarial, hem vigilat el dèficit, etc. Tot i així hem tingut problemes, però els podem controlar. I tenim menys inquietud social i sobretot molt menys atur. I ara no hem de pagar per l'atur que la imprevisió ha provocat en altres països que han mal utilitzat els ajuts que han rebut. Ajuts que en bona part provenien de la contribució solidària molt alta que Alemanya ha estat fent durant molts anys, i encata fa». I té raó.

Tot això és una història que els catalans podem entendre bé.

Autor: Jordi_P
Jordi_P

https://gironanoticies.com/noticia/13571-parlant-amb-grecs-a-brusselles.htm